

Sygn. akt VI U 486/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: Emilia Bonk

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2023 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. B.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania M. B.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 25 września 2020 r. znak WN-I. (...).1. (...).2020

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że uznaje odwołującą M. B. za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od dnia 16 stycznia 2020 roku do dnia 16 stycznia 2025 roku z powodu niepełnosprawności oznaczonej symbolem 10-N;

nakazuje wypłacać z Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie na rzecz Kancelarii radcy prawnego K. S. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt 00/100) powiększoną o podatek o towarów i usług VAT tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustawionego z urzędu.

Sygn. akt VI U 486/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 25 września 2020 roku znak: WN-I. (...). (...).2020 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzekł, że M. B. zalicza się do lekkiego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyni 10-N na stałe, z początkiem stopnia od 16 stycznia 2020 roku i początkiem niepełnosprawności od urodzenia.

(orzeczenie WZON – akta WZON)

Od powyższego orzeczenia WZON M. B. wniosła o jego zmianę poprzez zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

(odwołanie – k. 1-3)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie – k. 15-16)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca M. B. urodziła się (...). Od urodzenia cierpi na mózgowie porażenie dziecięce z niewielkim niedowładem lewostronnym. Ukończyła szkołę specjalną, pracowała przez 5 miesięcy jako sprzątaczką. Obecnie nie pracuje, pozostaje na rencie socjalnej z ZUS, zamieszkuje z bratem. Jest pod stałą opieką lekarzy – neurologa i psychiatry, na stałe przyjmuje leki.

Kontakt słowny utrzymuje powierzchownie, ma dyzartryczne zaburzenia mowy, ale mowa jest zrozumiała dla otoczenia, odpowiada na pytania. Pozostaje pobudzona psychoruchowo. Ma niewielki niedowład kończyn dolnych i górnych wraz z ich niezbornością. Wymaga zatrudnienia na stanowisku przystosowanym dla osoby niepełnosprawnej lub rynku pracy chronionej. Porusza się niesprawnie. Wymaga pomocy osób innych w czynnościach życia codziennego związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego (cięższe prace porządkowe, większe zakupy, załatwianie spraw urzędowych – ze względu na niepełnosprawność intelektualną).

Odwołująca jest niepełnosprawna w stopniu umiarkowanym o symbolu przyczyny 10-N okresowo – od 16 stycznia 2020 roku do 16 stycznia 2025 roku.

(opinia biegłego neurologa J. S. – k. 92-92v, k. 167)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego neurologa J. S. – głównej i uzupełniającej. Opinia ta jako całość zawierała logiczne wnioski, szczegółowe omówienia dostępnej i złożonej do akt sprawy licznej dokumentacji medycznej oraz badania odwołującej. Zarzuty WZON składane do opinii głównej i uzupełniającej stanowiły jedynie polemikę z prawidłowymi wnioskami biegłej która jako specjalista dokładnie wyjaśniała dlaczego sporządziła taką opinię. Strony nie składały dodatkowej dokumentacji medycznej na podstawie której mogłaby być sporządzona kolejna opinia uzupełniająca. Taka potrzeba nie zachodziła też w niniejszej sprawie wobec kategoryczności wniosków biegłej. Sąd nie oparł się na opiniach biegłego psychologa M. M. oraz biegłego psychiatry M. L. albowiem dominujące schorzenia miały charakter neurologiczny. One warunkowały zaliczenie do wyższego stopnia niepełnosprawności.

Mając na względzie kompletność postępowania dowodowego nie zachodziła konieczność uzupełniania materiału z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. - Dz. U. z 2023 r. poz. 100) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, zaś do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Sąd nie dysponując wiedzą medyczną zasięgnął opinii biegłego z zakresu neurologii J. S. która została uzupełniona opinią uzupełniająca. Stanowiła ona podstawę do ustaleń faktycznych w zakresie stwierdzenia, że odwołująca spełnia przesłanki zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności o symbolu 10-N. W tym zakresie Sąd stwierdził, że odwołująca się M. B. ma naruszoną sprawność organizmu co wynika z mózgowego porażenia dziecięcego z lekkim niedowładem kończyn z ich niezbornością. Jest dodatkowo osobą która jest zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej z powodu obniżonych zdolności intelektualnych. Odwołująca jest osobą która wymaga pomocy osób innych w czynnościach życia codziennego związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego (cięższe prace porządkowe, większe zakupy, załatwianie spraw urzędowych – ze względu na niepełnosprawność intelektualną).

W związku z tym wymaga częściowej pomocy w pełnieniu ról społecznych na co dzień, przy czym jest zdolna do prowadzenia samodzielnie egzystencji. Zgodnie więc z opinią biegłego neurologa którą Sąd w całości podziela, odwołująca się jest niepełnosprawna w stopniu umiarkowanym o symbolu przyczyny 10-N z powodu schorzeń neurologicznych. Jej stan zdrowia nie jest stały, tak więc ten stopień niepełnosprawności należy ustalić od 16 stycznia 2020 roku do 16 stycznia 2026 roku. Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, w jego punkcie 1.

O kosztach pomocy prawnej z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uwzględniać stanowisko zawarte w wyroku Trybunału Konstytucyjnego, sygn. akt SK 53/22, o niekonstytucyjności różnicowania stawek pełnomocników z urzędu i z wyboru.

ZARZĄDZENIE

(...)